

Sygn. akt I CSK 1069/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa B. C.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej

Nieruchomości K. w W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 maja 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 kwietnia 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki B. C. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 listopada 2019 r., w sprawie przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości K. w W., o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia w całości zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] oraz w całości wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 listopada 2019 roku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W., ewentualnie uchylenia w całości zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia

występowania w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2019 r., I CSK 627/18, niepubl.).

W skardze kasacyjnej jako istotne zagadnienie prawne wskazano pytanie: „czy sąd może i powinien w wyroku zobowiązać pozwanego do złożenia oświadczenia woli o treści wynikającej z czynności prawnej, która obliuguje pozwanego do złożenia tego oświadczenia woli oraz wynikającej z przepisu art. 3 ust. 3 ustawy o własności lokali w sytuacji, gdy żądanie zostało przez powoda określone niezgodnie z tą czynnością prawną i przepisem art. 3 ust. 3 ustawy o własności lokali.”. Jednakże skarżąca nie wykazała, że sformułowane zagadnienie prawne jest istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, zaś jego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. W skardze kasacyjnej nie przeprowadzono analizy wskazującej na jego istotność, ponadto nie wykazano, dlaczego zagadnienie to jest istotne w niniejszej sprawie.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano również nieważność postępowania. Skarżąca twierdziła, że pełnomocnictwo udzielone jej wcześniejszemu pełnomocnikowi było nieprecyzyjne, gdyż nie wiadomo, czy upoważniało adwokata S. K. do zastępowania skarżącej także w tym zakresie sprawy, który dotyczy ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży części udziału nieruchomości wspólnej. Należy podkreślić, że treść pełnomocnictwa, jako oświadczenia woli, podlega wykładni. Skarżąca w toku postępowania wprawdzie zmodyfikowała żądanie, lecz nie budziło wątpliwości, że pełnomocnictwo obejmuje również to żądanie, czego skarżąca w toku procesu nie kwestionowała.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

